

היום הזה ממש

תחושת דחיפות בוקעת משבעים וארבע הפעמים שמשה רבנו מזכיר את המילה "היום" בספר דברים.

הזמן אוזל, זמנו קָרַב, והוא מצווה לעם ישראל את מה שאי אפשר יהיה לומר מחר. "ראה אנכי נותן לפניכם היום".*

משה רבנו מקפל במילה האחת הזו הדרכה קריטית לכל הדורות, שתעניק כוחות לכל יחיד ולציבור כולו. ה' נטע בביראה יכולת להתחיל כל יום מחדש, באדם-לבחור מחדש בה', גם אם ביום הקודם הייתה הנפילה קשה וצורבת. כל יום עומד בפני עצמו. הוא חד פעמי.

הבעל שם טוב לומד זאת מהפסוק: "לעולם ה' דברך ניצב בשמים"- ה' מקיים את הביראה מחדש בכל רגע, ובוחר לקיימו ללא תלות בימים שעברו. העולם מתחדש כי ה' מהוֹה אותו ובוחר בו. אין "הוראת קבע".

למה הדבר דומה? לאיש ולאשה במערכת יחסים בריאה וטובה. הם נשארים יחד כיון שהם בוחרים זה בזו-בכל יום מחדש! כדברי המהר"ל על מדרש ב"ר:

"מה עושה הקדוש ברוך הוא מששת ימי בראשית עד עכשיו? מזווג זיווגים, בתו של פלוני לפלוני אשתו של פלוני לפלוני ע"כ..."

והנה כלל העולם נוהג כמנהגו, ולפיכך השאלה הוא על דבר חדש. ועל זה אמר שהוא מזווג זיווגים... כמו שהשם יתברך היה מזווג את אדם לחווה, כך הוא מזווג בכל יום את זיווג איש עם אשתו... (מהר"ל באר הגולה פ"ג).

רבי נחמן בליקו"מ מאיר עוד:

"היום אם בקולו תשמעו

זה כָּל־גְּדוֹל בְּעֹבְדוֹת הַשָּׁם שֶׁלֹּא יִשִּׁים לְנֶגְדַּ עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם...

וְכֵן בְּעֹבְדוֹתָו יִתְבָּרַר לֹא יִשִּׁים לְנֶגְדַּ עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשָּׁעָה...

כִּי אִין לְאָדָם בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשָּׁעָה שְׁעוֹמֵד בּוֹ

כִּי יוֹם הַמִּתְחַרֵּת הוּא עוֹלָם אַחַר לְגַמְרֵי

הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ, 'הַיּוֹם' דִּיקָא, וְהַבֵּן". (ליקוטי מוהר"ן חלק א' ערב)

הבחירה מתבצעת כל הזמן מחדש אך העין צופה בתכלית, ההתמקדות בהווה היא האופן בו נצליח להגיע אליה.

במציאות המתעתעת של ימינו, בה האנושות רואה רק ברגע הנוכחי את תכלית העונג- ללא מחויבות ולעיתים ללא מצפון, רלוונטי קולו של אדון הנביאים יותר מתמיד. קורא הוא לכולנו לבחור בטוב ולתת ליום הזה ממש - משמעות אלוקית, מחויבות ונצחיות.

(* ראה ספרו של הרב אייל ורד: "אל שפת האמת")

הרבנית רות בנימין

מרצה ויועצת בתחום המשפחה וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם

